

RESSÒ DE LA PARAULA

Camí de justícia i misericòrdia (III)

Ens preocupa encertar, volent ser fidels a Jesucrist, a l'hora de complir concretament amb les exigències de la justícia i de la misericòrdia.

Concloïem la nostra reflexió afirmant que, en el camí per aconseguir ser simultàniament justos i misericordiosos, «sempre hi haurà una participació, d'una manera o altra, en la creu: en la creu la misericòrdia absorbeix la justícia i la transforma en reconciliació i pau». I afegíem que aquesta reflexió i oració constituïa «un bon pròleg que ens disposa per a viure la Quaresma».

La Quaresma, com a «temps fort» de l'Any Litúrgic, consisteix a viure durant quaranta dies el camí de llibertat i aliança que recorrem al llarg de tota la vida. Així com Jesús visqué en el desert durant quaranta dies les proves que va haver d'afrontar al llarg de tota la seva vida mortal, per acabar abandonant-se a les mans del Pare, així nosaltres celebrem la Quaresma, en la qual exercitem el nostre esperit per al lliurament en llibertat i amor més perfecte a Ell. En un temps acotat (des del Dimecres de Cendra fins a la Pasqua) assagem la nostra capacitat de creixement evangèlic, creixement en autenticitat, en llibertat, en pobresa, en amor, en abandó... Per això ens «deixem posar a prova» com s'entrena i enforteix l'esportista en temps i espais determinats per a la prova definitiva.

Tota virtut cristiana és procés i camí. Així també la Quaresma. No arribem a ser cristians autèntics «per acumulació», com qui es posa diferents capes de roba o com qui reuneix diners en el seu

compte corrent o com qui va guanyant títols a base d'estudi i exàmens. Senzillament, la nostra vida cristiana és un dinamisme que segueix el ritme de

la història i la vida concreta: l'Esperit ens tracta en aquesta vida, des d'ella dialoguem, en el seu interior passen tota classe d'esdeveniments (avanços, reculades, perplexitats) i així anem sent transformats.

La Quaresma no és sols un camí individual. També la comunitat i la mateixa Església són cridades a caminar la Quaresma. L'Església va caminant amb el seu espòs Jesucrist. Ell no li deixa ni li deixarà la mà, però ella ha d'anar buscant constantment com ser-li fidel, ha de discernir a cada moment quina serà la seva voluntat, en què s'ha de mantenir ferma i en què ha de canviar... La Quaresma per a l'Església també és un camí de llibertat i d'aliança, de justícia i de misericòrdia.

Així, serà molt important en el camí quaresmal tenir present «el que s'ha de fer», és a dir, la Llei, l'ideal de justícia amb els germans i amb Déu, el que està manat pel mateix Déu perquè visquem i siguem feliços (com diu la Sagrada Escripura: cf. Dt 8,1-13). Llavors i ara, la Llei, amb les seves exigències de justícia (l'amor és allò degut a Déu i als germans) continua vigent i pertot arreu se'ns recorden les seves exigències.

Però el camí quaresmal travessa el Divendres Sant i la Pasqua. I això és pura misericòrdia. Som febles i inútils per a complir amb la Llei i les exigències de la justícia. L'amor i la misericòrdia acaben triomfant, però només en aquell que es despulla de tota la seva dignitat, fins de la seva pròpia vida.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'home no viu només de pa

Jesús acaba de ser batejat per Joan i allà s'ha manifestat el seu misteri: «Una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22). Aquesta és l'arrel última de la grandesa de Jesús, la seva íntima comunió amb el Pare per la presència de l'Esperit; Jesús és el Fill de Déu. L'amor misericordiós del Pare serà el nucli de la seva experiència.

Jesús va al desert i allí és posat a prova. La primera temptació al·ludeix a aquell nucli de la seva vida: Si Déu t'estima com a Pare, no pot ser que passis gana. La resposta és sorprenent. No parla de Déu, sinó de l'home: l'home no viu només de

pa. Aquí es mostra un element clau del missatge cristià. L'experiència de Déu que és la vida de l'home, porta a l'experiència de la veritable grandesa del mateix home: l'home no viu de pa. La vida veritable de l'home no és tenir cobertes les necessitats de menjar i de beure, de confort i de felicitat. L'home és molt més gran. Aquesta és l'opció cristiana sobre l'home. Cada persona, cada grup humà, cada poble necessiten tenir cobertes les necessitats, però no és aquesta la nostra veritable vida. «L'home no viu només de pa; viu de Déu». El sermó de la muntanya és el ressò de la seva frase en el desert: «No us preocupeu, pensant què menjareu o què beureu...», perquè no és de pa

que viu l'home; «busqueu el Regne de Déu i la seva justícia», perquè l'home viu de Déu. «I tot això us ho donarà de més a més». Jesús no menysprea el cos o diu que és l'arrel del pecat. Ell mateix menja i beu, porta una vida «normal», sense austeritats límit. Però no parla de les necessitats més espontànies.

Cal el seny de l'Esperit per viure l'opció cristiana. La vida autèntica de l'home és la vida de fe i d'amor en l'Esperit; i alhora, cal procurar-se el menjar i el beure, sense culte del cos i sense menysprear-lo.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Camino de justicia y misericordia (III)

Nos preocupa acertar, queriendo ser fieles a Jesucristo, en el momento de cumplir concretamente con las exigencias de la justicia y de la misericordia. Concluimos nuestra reflexión afirmando que, en el camino para lograr ser a un tiempo justos y misericordiosos, «siempre habrá una participación, de una u otra forma, en la cruz: en la cruz la misericordia absorbe la justicia y la transforma en reconciliación y paz». Y añadimos que esta reflexión y oración constituía «un buen prólogo que nos dispone para vivir la Cuaresma».

La Cuaresma, como «tiempo fuerte» del Año Litúrgico, consiste en vivir durante cuarenta días el camino de libertad y alianza que recorremos a lo largo de toda la vida. Así como Jesús vivió en el desierto durante cuarenta días las pruebas que tuvo que afrontar a lo largo de toda su vida mortal, para acabar abandonándose a las manos del Padre, así nosotros celebramos la Cuaresma, en la que ejercitamos nuestro espíritu para la entrega en libertad y amor más perfecto a Él. En un tiempo acotado (desde el Miércoles de Ceniza hasta la Pascua) ensayamos nuestra capacidad de crecimiento evangélico, crecimiento en autenticidad, en libertad, en pobreza, en amor, en abandono... Para ello nos «dejamos poner a prueba» como se entrena y fortalece el deportista en tiempos y espacios determinados para la prueba definitiva.

Toda virtud cristiana es proceso y camino. Así también la Cuaresma. No llegamos a ser cristianos auténticos «por acumulación», como quien se pone diferentes capas de ropa o como quien reúne dinero en su cuenta corriente o como quien va ganando títulos a base de estudio y exámenes. Sencillamente, nuestra vida cristiana es un dinamismo que sigue el ritmo de la historia y la vida concreta: el Espíritu nos trata en esa vida, desde ella dialogamos, en su interior pasan toda clase de acontecimientos (avances, retrocesos, perplejidades) y así vamos siendo transformados.

La Cuaresma no es sólo un camino individual. También la comunidad y la misma Iglesia son llamadas a caminar la Cuaresma. La Iglesia va caminando de la mano de su esposo Jesucristo. Él no le suelta ni le soltará, pero ella ha de ir buscando constantemente cómo serle fiel, ha de discernir en cada momento cuál sea su voluntad, en qué se ha de mantener firme y en qué ha de cambiar... La Cuaresma para la Iglesia también es un camino de libertad y de alianza, de justicia y de misericordia.

Así, será muy importante en el camino cuaresmal tener presente «lo que se debe hacer», es decir, la Ley, el ideal de justicia con los hermanos y con Dios, lo que está mandado por el mismo Dios para que vivamos y seamos felices (como dice la Sagrada Escritura: cf. Dt 8,1-13). Entonces y ahora, la Ley, con sus exigencias de justicia (el amor es lo debido a Dios y a los hermanos) sigue vigente y por todas partes se nos recuerdan sus exigencias.

Pero el camino cuaresmal atraviesa el Viernes Santo y la Pascua. Y esto es pura misericordia. Somos débiles e inútiles para cumplir con la Ley y las exigencias de la justicia. El amor y la misericordia acaban triunfando, pero sólo en aquel que se despojó de toda su dignidad, hasta de su propia vida.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Lliurament del V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha atorgat el V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a Mons. Piero Marini, arquebisbe titular de Martirano i president de la Comissió Pontificia per als Congressos Eucarístics Internacionals. El destinatari del guardó es va fer públic el passat mes de desembre; el lliurament tindrà lloc el proper 20 de març, a les 17 h, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

Amb aquest memorial es vol posar en relleu el servei de Mons. Marini, al llarg de més de 50 anys, en l'aplicació de la renovació litúrgica impulsada pel Concili Vaticà II, amb el seu treball a la Congregació per al Culte Diví, on Piero Marini va treballar al costat de teòlegs i liturgistes que esdevingueren veritables punts de referència del Concili Vaticà II. Tanmateix,

la tasca per la qual Mons. Piero Marini és més conegut és per la seva feina com a mestre de les celebracions litúrgiques pontificies durant vint anys, des del 1987 fins al 2007, amb els papes Joan Pau II i Benet XVI. Aquestes celebracions, àmpliament difoses pels mitjans de comunicació, han estat una forma de transmetre els principis conciliaris: despullant de qualsevol signe d'ostentació o de poder mundà la figura del Papa celebrant

per accentuar el seu caràcter pastoral i ministerial; realçant els signes propis de l'Eucaristia per ressaltar la seva naturalesa mistagògica, i promovent la participació dels fidels insistent, d'una banda, en aquells termes que expressen la unitat de l'Església i incloent, per l'altra, elements propis de l'expressió cultural de cada Església local.

Brins d'Oportunitats, molt més que una empresa

Després de poc més d'un any, des que Brins d'Oportunitats iniciés les seves primeres passes com a empresa d'inserció, es va celebrar el passat 27 de febrer a la Casa de l'Església un acte públic com a presentació d'aquest projecte, per fer un petit balanç d'aquest primer any i per exposar les perspectives de futur.

L'empresa neix emmarcada en el treball d'anys del programa de formació i inserció laboral de Càri-

tas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat. En aquest programa es detecten les dificultats per trobar feina que presenten les persones que s'adrecen a Càritas i davant d'aquesta realitat i després d'un estudi sobre la viabilitat de l'empresa d'inserció, l'any passat Brins d'Oportunitats va començar a funcionar com una aposta per l'economia social i solidària. En aquest any de funcionament, al voltant de 25 clients han confiat en Brins d'Oportunitats, generant més de 3.500 hores de serveis.

Van cloure l'acte amb els seus parlaments el director de Càritas Diocesana, Ramon Carbonell, el director de serveis territorials a Barcelona del Departament de Treball, Afers socials i Famílies, Eliseu Oriol, i el bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés, remarcant la importància de posar al centre la persona, amb uns principis i valors, que és qui autènticament pot ser motor de canvis i millores socials.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

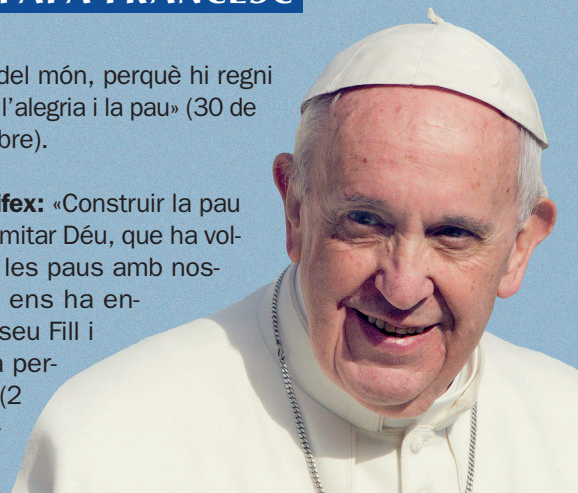
@Pontifex: «Observant Jesús, veiem el rostre de Déu Amor, i aprenem a reconèixer-lo en els rostres dels nostres germans» (27 de desembre).

@Pontifex: «Porteu la tendresa i la misericòrdia de Déu a tots aquells que són descartats per la societat» (30 de desembre).

@Pontifex: «Que Jesús, Maria i Josep beneixin i protegeixin totes les fa-

mílies del món, perquè hi regni l'amor, l'alegria i la pau» (30 de desembre).

@Pontifex: «Construir la pau vol dir imitar Déu, que ha volgut fer les paus amb nosaltres: ens ha enviat el seu Fill i ens ha perdonat» (2 de gener).

Recessos diocesans de Quaresma

—**Per a preveres i diaques.** Dimarts 12 de març, a les 10.30 h, a la Residència Mare Ràfols, de Vilafranca del Penedès. Conjunt per ambdues vicaries. El recés serà predicat pel P. Josep Manuel Vallejo, ofm, caputxí de Pompeia i director de *Catalunya Franciscana*, amb el títol «Minoritat i creixença: una visió franciscana de la vida apostòlica».

—**Per a religiosos i religioses.** El proper dissabte dia 16 de març, a la Casa de l'Església, se celebrarà la Trobada-recés de Quaresma per a religiosos i religioses del Bisbat, que organitza la Delegació per a la Vida Consagrada. La xerrada anirà a càrrec del bisbe Agustí Cortés, que també presidirà l'eucaristia. La Trobada-recés és un espai de reflexió, silenci i pregària, que vol ser expressió de sinodalitat de la vida consagrada, de fer camí en comunió. També hi haurà un moment d'informació de la vida diocesana.

Altres recessos

—**Grups d'Oració i Amistat.** Els GOA organitzen aquest recés de divendres 15 de març, a les 10 h, fins a diumenge 17 de març, a les 18 h, com a espai de silenci i pregària per reflexionar sobre «Els fets dels apòstols», sota la direcció del P. Eugenio Yao, missioner combonià. Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32 - 08017 Barcelona). Inscripció al telèfon 932 181 005 per tot l'11 de març, www.oracio.org

—**A la Casa de Betània.** Recés obert a tothom el diumenge 17 de març, predicat per fra Francesc Sánchez, ofm cap. Recés de Setmana Santa del 17 al 21 d'abril, per viure amb intensitat el Triduum Pasqual. Predicarà el P. Miquel Coll, sj. Més informació: Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat).

Avançant en el camí cap al sacerdoti

El passat 21 de febrer, un grup de 8 seminaristes del Seminari Conciliar van rebre l'admissió als ordes sagrats. Eren Xavier Montané, del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i natural del Prat de Llobregat, i Diego Pino, Jaime Moyá, Joan Mundet, Jordi Avilés, Jordi Domènech, Santiago Cellier, Vicenç Martí, de l'Arquebisbat de Barcelona.

La celebració va tenir lloc a la capella del Seminari, presidida pel bisbe Agustí Cortés i concelebrada pel rector, Mn. Felip-Juli Rodríguez, l'equip de formadors i altres preveres i diaques vinculats als seminaristes.

Però, quin significat té aquest pas en el camí de preparació al sacerdoti? Ens ho explica Xavier Montané, des de la seva experiència personal d'aquell dia:

«Abans de la celebració, repassant-la en silenci, ressonaven amb força

les paraules de "manifestar públicament" el meu "desig de viure servint a Déu i als homes", "manifestar el meu propòsit" davant el Poble de Déu per ser acceptat. Això va marcar la meua vivència posterior, juntament amb l'alegria i l'agraïment per la confiança

que es dipositava en mi. I tot, en sintonia amb les paraules del bisbe Agustí durant la seva homília, quan ens recordava que la vocació no és quelcom merament subjectiu, sinó una crida de Déu per mitjà de l'Església que ens anima a l'entrega generosa.»

Emotiu comiat a les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül

Les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül eren presents a Vilanova i la Geltrú des de 1875, ja que quan Magdalena Miró va fundar la Casa d'Empara aquell any per acollir avis, àvies i orfes, va demanar a aquestes religioses que se'n fessin càrrec.

Actualment, la institució i l'escola El Cim estan regentades per personal laic vinculat a la fundació. Per altra part, la mateixa evolució de la congregació i la manca de vocacions han portat a tancar la comunitat religiosa present a Vilanova, traslladant-se a altres comunitats les quatre religioses que hi havia fins ara: sor Pilar, sor Ana, sor Isabel i sor Rafaela.

El passat 23 de febrer va tenir lloc un senzill però emotiu acte de comiat, que va acabar amb la celebració de l'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí, on es va descobrir una placa en record als anys que les germanes hi han prestat servei. Eren presents moltes religioses i molts amics, residents, treballadors i exalumnes. També la mateixa ciutat de Vilanova i la Geltrú, en la persona de l'alcalde, Neus Lloveres, present a l'eucaristia, es va sumar a l'homenatge i va agrair la presència de les Filles de la Caritat a la vila durant 144 anys.

AGENDA

—**Vetlla de pregària al Seminari.** Dissabte 16 març, a les 19.30

hores, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. En la vigília del Dia del Seminari, amb testimonis vocacionals.

—**Trobada de responsables de Santuaris de Catalunya i les Illes.** Del 12 al 14 de març, al Santuari de Meritxell (Andorra), amb el bisbe Agustí, responsable d'aquest àmbit pastoral a la Tarraconense.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7,15]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863)

a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusebia, vg.

17. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

Sabem resistir les temptacions?

■ niciem aquest diumenge l'etapa de preparació per a la gran celebració, la més important de l'any, la Pasqua. La primera lectura ens presenta l'israelita que ofereix els seus dons i recorda tota la història de salvació de Déu començant *pel seu pare que era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte...* I acaba dient: *El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós i ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel.* És a dir, recorda que ja ha arribat a la terra promesa per Déu, al final del camí. Però abans el poble d'Israel ha hagut de passar pel desert i allí va patir les temptacions.

També Jesús fou temptat: *L'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.* La temptació es presenta com una cosa lògica i normal. Després de quaranta dies de dejuni no és lògic convertir les pedres en pans? Si vol canviar el món no és bo fer servir totes les forces, tot el poder, per dominar-lo? I si vol que tothom cregui en el seu missatge, no estaria bé fer un miracle espectacular perquè tothom cregués? Aquesta és la nostra lògica, no la de Déu, la de Jesús. *L'home no viu només de pa; tenim necessitat de la Paraula de Déu que associa de veritat la nostra fam i no podem fer servir Déu per als nostres interessos materials.* Diu també Jesús: *Adora el Senyor el teu Déu, dona culte a ell tot sol.* El poder sovint ens fa tirans; el veritable poder és el de l'amor. I el nostre canvi, la nostra fe, l'autèntica fe ha de venir per la convicció profunda, malgrat les foscores, no per l'espectacularitat d'uns grans miracles: *No temptis el Senyor el teu Déu.* No són també aquestes les nostres temptacions? Per això sant Pau ens recorda *que la fe que ens fa justos la portem al cor... i si creus de cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts seràs salvat.* La salvació ens ve de la fe, de creure, de superar les temptacions, de no deixar-nos endur per la lògica del món sinó pels camins que ens assenyala el Senyor quan era al desert.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: «El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat». Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

► Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoken, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

► Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: «Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.»» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que «ha donat ordre als seus àngels de guardar-te» i que «et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres».» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: «No temptis el Senyor, el teu Déu.»» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: «Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

► Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: «No sólo de pan vive el hombre»». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto»». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: «Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden», y también: «Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra»». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: «No tentarás al Señor, tu Dios»». Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.